

บันทึกข้อความ

กลุ่มท่วยอำนาจการน้กบริหาร
เลขรับที่ 1888
วันที่ 02 ก.ค. 2563
๑:19
๐๕๓ 3

ส่วนราชการ กองแผนงาน กลุ่มติดตามและประเมินผล โทร. ๐-๒๖๕๓-๔๔๔๔ ต่อ. ๒๒๔๒

ที่ กษ ๐๖๐๖/ ๑๐๓

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓

เรื่อง ผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์

ด้วยกองแผนงานได้ตรวจสอบผลการประชุมคณะรัฐมนตรี วันอังคารที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวน ๓๓ เรื่อง มีเรื่องที่เกี่ยวข้อง ๖ เรื่อง ดังนี้

๑. ร่างกฎกระทรวงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ร่วมกันของราชการส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น พ.ศ.

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติหลักการร่างกฎกระทรวงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการ ดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อร่วมกันของราชการส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่น อื่น พ.ศ. ตามที่กระทรวงสาธารณสุข (สธ.) เสนอ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา โดยให้ความเห็นของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (กษ.) กระทรวงมหาดไทย และกรุงเทพมหานคร ไป ประกอบการพิจารณาด้วย แล้วดำเนินการต่อไปได้ และให้ สธ. ได้รับความเห็นของ กษ. ไปพิจารณาดำเนินการ ต่อไปด้วย โดยมีสาระสำคัญของร่างกฎกระทรวง ดังนี้

๑) กำหนดนิยามคำว่า “มูลฝอยติดเชื้อ” “การเก็บ” “การขน” “การกำจัด” “แหล่งกำเนิด มูลฝอยติดเชื้อ” “ข้อตกลงร่วมกัน” “คณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด” “คณะกรรมการสาธารณสุข กรุงเทพมหานคร”

๒) กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัด หรือคณะกรรมการ สาธารณสุขกรุงเทพมหานคร ดังนี้

๒.๑) ประเมินศักยภาพของราชการส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานของรัฐในจังหวัดเพื่อจัดวาง ระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวมในเขตจังหวัดเดียวกัน รวมทั้งระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อใน พื้นที่เฉพาะตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่

๒.๒) ดำเนินการจัดประชุมราชการส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจง และร่วมกันพิจารณาดำเนินการตามระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม และทำข้อตกลงร่วมกัน

๒.๓) ในกรณีที่จำเป็นต้องดำเนินการข้ามเขตจังหวัดให้ประสานงานและร่วมมือกัน เพื่อจัด วางระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม เพื่อสนับสนุนการทำข้อตกลงร่วมกัน

๒.๔) กำกับดูแลการดำเนินการวางระบบการรายงานและการติดตาม กำกับในระดับ จังหวัด และให้รายงานผลการดำเนินการแก่คณะกรรมการสาธารณสุขทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการดำเนินการร่วมกันในการเก็บ การขน หรือการ กำจัดมูลฝอยติดเชื้อของราชการส่วนท้องถิ่นกับราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดังนี้

๓.๑) จัดทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการบริหารจัดการระหว่างราชการส่วนท้องถิ่นกับ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่น โดยกำหนดบทบาทการดำเนินการของแต่ละฝ่าย พื้นที่ที่จะดำเนินการ อัตรา ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย และอื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับการดำเนินการร่วมกัน

๓.๒) ให้ราชการส่วนท้องถิ่นแต่ละฝ่ายออกข้อบัญญัติท้องถิ่นควบคุมสุขลักษณะการ จัดการมูลฝอยติดเชื้อ และกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่สอดคล้องกับข้อตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่า กฎกระทรวงตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขกำหนด

๓.๓) ในการดำเนินการเก็บ การขน หรือการกำจัดมูลฝอยติดเชื้ออาจมอบให้เอกชนหรือ บุคคลใดดำเนินการแทนภายใต้การควบคุมดูแลของราชการส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาท หรืออาจอนุญาตให้เอกชน ที่ได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้ ทั้งนี้ภายใต้ข้อตกลงร่วมกัน

๓.๔) ในกรณี...

๓.๔) ในกรณีมีปัญหาข้อพิพาทระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตั้งแต่สองจังหวัดขึ้นไป ให้นำเสนอเรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการสาธารณสุขจังหวัดในแต่ละจังหวัด หรือคณะกรรมการสาธารณสุขกรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี เพื่อหารือและหาข้อยุติร่วมกัน หากยังหาข้อยุติไม่ได้ให้เสนอคณะกรรมการสาธารณสุขเป็นผู้วินิจฉัยและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสาธารณสุขให้เป็นที่สุด

๔) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการดำเนินการร่วมกันในการเก็บ การขน หรือ การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของราชการส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

๔.๑) จัดทำข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อ ตามระบบการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม โดยกำหนดบทบาทการดำเนินการของแต่ละฝ่าย พื้นที่ที่จะดำเนินการ อัตราค่าธรรมเนียมสำหรับเป็นค่าใช้จ่ายและค่าบริการ และอื่น ๆ ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับการดำเนินการร่วมกัน

๔.๒) กรณีหน่วยงานของรัฐที่ราชการส่วนท้องถิ่นอยู่ในเขตจังหวัดเดียวกัน หรือข้ามเขตจังหวัดขอความร่วมมือเป็นหน่วยงานของรัฐในสังกัด สธ. ซึ่งมีสำนักงานตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาค เพื่อประโยชน์ในการจัดการร่วมกันให้ปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งปลัดกระทรวงสาธารณสุขมอบหมายเป็นผู้ลงนามแทนหน่วยงานของรัฐนั้น ในการจัดทำข้อตกลงร่วมกันได้ ในกรณีหน่วยงานของรัฐอื่นนอกสังกัด สธ. ในเขตจังหวัดเดียวกันหรือข้ามเขตจังหวัด ให้หัวหน้าหน่วยงานของรัฐอื่นนั้นที่มีอำนาจเป็นผู้ลงนาม

๔.๓) หน่วยงานของรัฐที่ความร่วมมือกันกับราชการส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการเก็บ การขน หรือการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อแล้วแต่กรณี เมื่อได้รับเงินค่าธรรมเนียมจากราชการส่วนท้องถิ่นหรือจากสถานบริการสาธารณสุขใดที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อ ภายใต้การมอบอำนาจการเก็บ ค่าธรรมเนียมแทนราชการส่วนท้องถิ่นตามข้อตกลงร่วมกัน ให้เงินนั้นเป็นรายได้ของหน่วยงานรัฐนั้นและดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ สธ. เสนอว่า

๑) ปัจจุบันการจัดการมูลฝอยติดเชื้อพบว่า ยังมีปัญหาเกี่ยวกับสถานที่กำจัดมูลฝอยติดเชื้อไม่เพียงพอและครอบคลุมในทุกพื้นที่ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) หลายแห่งมีปัญหาเรื่องของระบบบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อ การจัดการไม่ถูกสุขลักษณะ กล่าวคือ การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อมีสถานที่ทั่วประเทศที่เป็นเตาเผา จำนวน ๑๑ แห่ง เป็นของ อปท. จำนวน ๘ แห่ง เอกชน จำนวน ๓ แห่ง และยังมีเตาเผาซึ่งตั้งอยู่ในสถานพยาบาลที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยติดเชื้อ จำนวน ๖๑ แห่ง โดยในปี ๒๕๖๑ สถานพยาบาลมีปริมาณมูลฝอย ติดเชื้อ ๕๕,๔๙๗.๒๒ ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของสถานพยาบาล โดยโรงพยาบาลบางแห่งมีเตาเผามูลฝอยติดเชื้อหรือมีการทำลายมูลฝอยติดเชื้อด้วยไอน้ำ จึงมีนโยบายให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลมีการรวบรวมมูลฝอยติดเชื้อและส่งต่อไปยังโรงพยาบาลชุมชน ซึ่งโรงพยาบาลชุมชนนั้นอาจกำจัดมูลฝอยติดเชื้อเองหากมีศักยภาพเพียงพอ หรือให้โรงพยาบาลทั่วไป หรือ อปท. หรือจ้างเอกชนให้กำจัดมูลฝอยติดเชื่อนั้นแทนส่วนการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อของ อปท. แม้ว่า อปท. บางแห่งจะกำจัดมูลฝอยติดเชื้อได้ แต่ก็ยังมีประเด็นปัญหาในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อให้ อปท. อื่น และในส่วนของสถานพยาบาลก็ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการส่งมูลฝอยติดเชื้อเพื่อนำไปกำจัดจาก อปท. ท้องถิ่นหนึ่งไปยัง อปท. อีกท้องถิ่นหนึ่ง นอกจากนี้ การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ เป็นหน้าที่ของ อปท. มิใช่ของสถานพยาบาลด้วย

๒) โดยที่แผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยของประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๖๔ สธ. มีบทบาทและหน้าที่ในการกำหนดกฎ ระเบียบ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการมูลฝอยติดเชื้อ จัดทำแผนแม่บทการจัดการมูลฝอยติดเชื้อและผลักดันการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม กำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การเก็บ ขน และกำจัดมูลฝอยโดยใช้ระบบใบกำกับการขนส่ง (Manifest System) และมีเป้าหมายจัดการมูลฝอยติดเชื้อได้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการภายในปี ๒๕๖๓ ประกอบกับมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการสาธารณสุข (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติให้การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น และวรรคสอง บัญญัติให้การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้ แต่ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์

สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง โดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้ ดังนั้น เพื่อแก้ไขปัญหาและดำเนินการให้เป็นไปตามแผนแม่บทการบริหารจัดการมูลฝอยติดเชื้อดังกล่าว สธ. จึงได้จัดทำกฎกระทรวงในเรื่องนี้ขึ้น เพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อร่วมกันของราชการส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น ซึ่งจะทำให้การจัดการมูลฝอยติดเชื้อเป็นระบบศูนย์รวมในเขตจังหวัดเดียวกัน หรือตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ และทำให้การกำกับดูแลกำจัดมูลฝอยติดเชื้อร่วมกันของหน่วยงานของรัฐดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล อันจะส่งผลให้ลดปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคที่เกิดจากการจัดการมูลฝอยติดเชื้อที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งส่งผลต่อความปลอดภัยของประชาชนและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น

๓) ในคราวประชุมคณะกรรมการสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๒ พิจารณาแล้วเห็นชอบร่างกฎกระทรวงตามข้อ ๒) ที่ผ่านการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณากลับกรองร่างกฎหมายระดับอนุบัญญัติและร่างคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุขตามกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขแล้ว จึงได้เสนอร่างกฎกระทรวงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดการมูลฝอยติดเชื้อร่วมกันของราชการส่วนท้องถิ่นกับหน่วยงานของรัฐหรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่น พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ

๒. (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่กระทรวงยุติธรรม (ยธ.) โดยกรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ เสนอดังนี้

๑) เห็นชอบและประกาศใช้ (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕)

๒) เห็นชอบให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ใน (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ แปลงแผนไปสู่การปฏิบัติด้วยการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านสิทธิมนุษยชนของหน่วยงาน สำหรับงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน ให้หน่วยงานใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีของแต่ละหน่วยงานที่ได้รับจัดสรร โดยดำเนินการในภารกิจของหน่วยงาน และนำมิติด้านสิทธิมนุษยชนมาเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ดียิ่งขึ้นด้วย

๓) เห็นชอบให้หน่วยงานต่าง ๆ (ตามข้อ ๒) รายงานผลการปฏิบัติตาม (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ปีละ ๑ ครั้ง ท่วงระหว่างเดือนตุลาคม - ธันวาคมของทุกปี และมอบหมายให้ ยธ. รับผิดชอบกำหนดแนวทาง วิธีการรายงานผลและแบบรายงานผลการดำเนินงาน พร้อมแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรับทราบและถือปฏิบัติ

โดยกระทรวงยุติธรรมเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๕) เนื่องจากแผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๑) ได้หมดวาระแล้ว กระทรวงยุติธรรม (กรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ) จึงได้จัดทำ (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ โดยได้ศึกษาบริบทภายในประเทศและระหว่างประเทศเพื่อเป็นกรอบแนวทางการดำเนินการ เช่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน สนธิสัญญาหลักระหว่างประเทศด้านสิทธิมนุษยชน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นต้น รวมทั้งประเด็นที่ยังไม่สามารถดำเนินการได้สำเร็จภายใต้แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในฉบับที่ผ่านมาซึ่งเกี่ยวกับประเด็นการขับเคลื่อนกฎหมายต่าง ๆ ให้เป็นรูปธรรม เช่น ๑) อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ ซึ่งประเทศไทยได้เป็นรัฐภาคีแล้ว ๒) ร่างพระราชบัญญัติคู่ชีวิต พ.ศ. เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติทางเพศ เป็นต้น โดย (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนในภาพรวมของประเทศให้มีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประเทศไทยให้ก้าวหน้าทัดเทียมระดับสากล ซึ่งประกอบด้วย แผนรายด้าน ๑๐ ด้าน และแผนรายกลุ่ม ๑๒ กลุ่ม ซึ่งมอบหมายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการดำเนินการตามข้อเสนอแนะในเรื่องต่าง ๆ มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้

แผนรายด้าน...

แผนรายด้าน ๑๐ ด้าน

- ๑) ด้านกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้ทางกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิในกระบวนการยุติธรรม และสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเพิ่มขึ้น (ยธ.)
- ๒) ด้านการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนที่ด้อยโอกาสมีสิทธิทางการศึกษาที่ดีขึ้นทัดเทียมกับคนทั่วไป (อว. และ ศธ.)
- ๓) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความสมดุลระหว่างการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เหมาะสมกับการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตของประเทศ (ทส. และ อก.)
- ๔) ด้านเศรษฐกิจและธุรกิจ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตไปพร้อมกับการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม (กค. กษ. พณ. ยธ. และ อก.)
- ๕) ด้านการขนส่ง เพื่อการพัฒนานวัตกรรมด้านการขนส่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของกลุ่มคนพิการและผู้สูงอายุ (มท.)
- ๖) ด้านสาธารณสุข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหลักประกันสุขภาพในเรื่องระบบการบริการสำหรับประชาชน (โดยเฉพาะกลุ่มเปราะบาง) เช่น การรักษาพยาบาล (สธ.)
- ๗) ด้านข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อพัฒนาและจัดทำมาตรการการคุ้มครองข้อมูลและการเข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิมนุษยชนในสังคมออนไลน์ (พม. ดศ. วธ. และ กสทช.)
- ๘) ด้านการเมืองการปกครอง และความมั่นคง เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมีสิทธิในการมีส่วนร่วมและกระบวนการตัดสินใจเชิงนโยบายมากกว่าการมีส่วนร่วมตามที่รัฐกำหนด (มท. ศย. อส. และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง)
- ๙) ด้านที่อยู่อาศัย เพื่อสร้างมาตรการหรือนโยบาย หรือโครงการในการพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบาง (พม. มท. และสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน))
- ๑๐) ด้านสิทธิชุมชน วัฒนธรรม และศาสนา เพื่อส่งเสริมความรู้ความเข้าใจแนวปฏิบัติของแต่ละศาสนา รวมทั้งส่งเสริมสิทธิชุมชนในการจัดการ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (ทส. และ วร.)

แผนรายกลุ่ม ๑๒ กลุ่ม

- ๑) กลุ่มเด็กและเยาวชน เพื่อให้เด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาและคุ้มครองสิทธิอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึงและเท่าเทียม (เช่น การศึกษา การเข้าถึงบริการสุขภาพ) (พม.)
- ๒) กลุ่มนักปกป้องสิทธิมนุษยชน เพื่อให้ความคุ้มครองนักปกป้องสิทธิมนุษยชนผ่านการดำเนินการต่าง ๆ เช่น เร่งผลักดันร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- ๓) กลุ่มผู้ต้องราชทัณฑ์ เพื่อส่งเสริมกระบวนการยุติธรรมทางเลือกเพื่อลดปริมาณคดีขึ้นสู่ศาล รวมทั้งการเตรียมความพร้อมให้ผู้ต้องขังมีศักยภาพและความรู้ในการประกอบอาชีพ (ยธ.)
- ๔) กลุ่มผู้พิการ เพื่อส่งเสริมคุ้มครองให้กลุ่มผู้พิการได้รับการคุ้มครองอย่างเป็นธรรมเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติ และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีศักดิ์ศรี (ยธ.)
- ๕) กลุ่มผู้สูงอายุ เพื่อให้ผู้สูงอายุเข้าถึงระบบบริการสาธารณสุข สาธารณูปโภคอย่างทั่วถึงตามที่รัฐจัดให้ รวมทั้งเพื่อให้มีมาตรการจูงใจให้มีหน่วยงานดูแลผู้สูงอายุอย่างมีประสิทธิภาพ (พม.)
- ๖) กลุ่มคนพิการ เพื่อให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวก การศึกษา และใช้ประโยชน์จากบริการสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพเพิ่มขึ้น (พม. และ ศธ.)
- ๗) กลุ่มชาติพันธุ์ ผู้ไร้รัฐ ไร้สัญชาติ และผู้แสวงหาที่พักพิงในเขตเมือง เพื่อให้มีมาตรการในการแก้ปัญหาแก่กลุ่มชาติพันธุ์ ผู้ไร้สัญชาติฯ ให้สามารถเข้าถึงสวัสดิการของภาครัฐ (มท. ดช. และ สมช.)
- ๘) กลุ่มความหลากหลายทางเพศ เพื่อส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศและไม่เลือกปฏิบัติทางเพศในเรื่องต่าง ๆ เช่น การจ้างงาน กระบวนการสืบสวนสอบสวนคดี การล่วงละเมิดทางเพศ (พม. ยธ. และ สธ.)

๙) กลุ่มผู้ป่วย (ผู้ติดเชื้อเอชไอวี ผู้ป่วยเอดส์ ผู้เสพยา) เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ประชาชนโดยเน้นเรื่องการปฏิบัติตนอย่างเหมาะสมต่อผู้ติดเชื้อและผู้ป่วย (พม. ยธ. และ สธ.)

๑๐) กลุ่มสตรี เพื่อพัฒนากลไกสอดส่องปัญหาการกระทำความรุนแรงต่อสตรี และสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบยุติธรรม (พม.)

๑๑) กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มแรงงาน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญาตามที่กฎหมายกำหนด เช่น พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาระบบเกษตรพันธสัญญา พ.ศ. ๒๕๖๐ (กษ. รง. และ อก.)

๑๒) กลุ่มผู้เสียหาย และพยาน เพื่อพัฒนากลไกการช่วยเหลือผู้เสียหายในคดีอาญาให้สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ยธ.)

สำหรับกลไกในการขับเคลื่อน (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ เช่น ๑) คณะกรรมการขับเคลื่อนงานสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย ๒) แผนปฏิบัติการระดับชาติว่าด้วยธุรกิจกับสิทธิมนุษยชน เป็นต้น ซึ่งสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการประชุม ครั้งที่ ๓/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ได้พิจารณาแล้วและมีมติเห็นชอบ (ร่าง) แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติฯ แล้ว

๓. การกำหนดวันหยุดราชการเพื่อชดเชยวันหยุดในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) เสนอ ดังนี้

๑) กำหนดให้วันจันทร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นวันหยุดราชการเพื่อชดเชยวันหยุดในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นจำนวน ๑ วัน (สำหรับวันหยุดชดเชยอีก ๒ วัน จะพิจารณานำเสนอตามความเหมาะสมในภายหลัง)

๒) ในกรณีที่หน่วยงานใดมีภารกิจในการให้บริการประชาชน หรือมีความจำเป็นหรือราชการสำคัญในวันหยุดดังกล่าวที่ได้กำหนดหรือนัดหมายไว้ก่อนแล้ว ซึ่งหากยกเลิกหรือเลื่อนไปจะเกิดความเสียหายหรือกระทบต่อการให้บริการประชาชน ให้หัวหน้าหน่วยงานนั้นพิจารณาดำเนินการตามที่เห็นสมควร โดยมีให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ และกระทบต่อการให้บริการประชาชน

๓) ในส่วนของรัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงิน และภาคเอกชน ให้รัฐวิสาหกิจแต่ละแห่ง ธนาคารแห่งประเทศไทย และกระทรวงแรงงาน พิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดเป็นวันหยุดให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในแต่ละกรณีต่อไป

มีสาระสำคัญของเรื่อง ดังนี้

๑) โดยที่วันหยุดในช่วงเทศกาลสงกรานต์เป็นวันหยุดราชการประจำปีตามประเพณีที่ถือเป็นสิทธิตามกฎหมายของทั้งข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และลูกจ้างในภาคเอกชน รวมทั้งในขณะนี้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ ได้เริ่มคลี่คลายลง โดยไม่พบผู้ติดเชื้อในประเทศติดต่อกันเป็นช่วงระยะเวลาอันพอสมควรและมีจำนวนผู้ที่ย้ายจากการติดเชื้อเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ภาครัฐยังได้มีการผ่อนคลายมาตรการต่าง ๆ และอนุญาตให้ผู้ประกอบการและประชาชนสามารถดำเนินกิจการและกิจกรรมได้เพิ่มมากขึ้นอีกด้วย และจากการหารือกับฝ่ายต่าง ๆ แล้ว ในขั้นนี้ เห็นสมควรกำหนดวันหยุดราชการในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้น ๑ วัน คือ วันจันทร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เพื่อชดเชยวันหยุดในช่วงเทศกาลสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (สำหรับวันหยุดช่วงเทศกาลสงกรานต์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ที่เหลืออีก ๒ วัน จะพิจารณานำเสนอในภายหลัง ตามความเหมาะสมต่อไป

๒) การกำหนดให้วันจันทร์ที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นวันหยุดราชการเพื่อชดเชยวันหยุดในช่วงเทศกาลสงกรานต์ดังกล่าวจะทำให้มีวันหยุดต่อเนื่องกันในสัปดาห์ดังกล่าวเป็น ๔ วัน คือ วันเสาร์ที่ ๒๕ - วันอังคารที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และทำให้ในภาพรวมจะมีวันหยุดราชการประจำปี ๒๕๖๓ รวมทั้งสิ้น ๑๗ วัน ดังนี้

๑. วันขึ้นปีใหม่	๑ มกราคม	๑ วัน
๒. วันมาฆบูชา	๑๙ กุมภาพันธ์	๑ วัน
๓. วันพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช และวันที่ระลึกมหาจักรีบรมราชวงศ์	๖ เมษายน	๑ วัน

๔. วันฉัตรมงคล...

๔. วันฉัตรมงคล	๔ พฤษภาคม	๑ วัน
๕. วันวิสาขบูชา	๖ พฤษภาคม	๑ วัน
๖. วันพระราชพิธีพืชมงคลจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ	๑๑ พฤษภาคม	๑ วัน
๗. วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี	๓ มิถุนายน	๑ วัน
๘. วันอาสาฬหบูชา	๕ กรกฎาคม	๑ วัน
๙. วันเข้าพรรษา	๖ กรกฎาคม	๑ วัน
๑๐. วันหยุดชดเชยเทศกาลสงกรานต์ (เสนอครั้งนี้)	๒๗ กรกฎาคม	๑ วัน
๑๑. วันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว	๒๘ กรกฎาคม	๑ วัน
๑๒. วันเฉลิมพระชนมพรรษาสมเด็จพระบรมราชชนนีพันปีหลวง และวันแม่แห่งชาติ	๑๒ สิงหาคม	๑ วัน
๑๓. วันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร	๑๓ ตุลาคม	๑ วัน
๑๔. วันปิยมหาราช	๒๓ ตุลาคม	๑ วัน
๑๕. วันคล้ายวันพระบรมราชสมภพของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร วันชาติ และวันพ่อแห่งชาติ	๕ ธันวาคม	๑ วัน
๑๖. วันรัฐธรรมนูญ	๑๐ ธันวาคม	๑ วัน
๑๗. วันสิ้นปี	๓๑ ธันวาคม	๑ วัน

ทั้งนี้ คณะรัฐมนตรีมีมติ (๑๗ มีนาคม ๒๕๖๓) ให้เลื่อนวันหยุดราชการในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๓ (วันที่ ๑๓ - ๑๕ เมษายน ๒๕๖๓) ออกไปก่อน จนกว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) จะคลี่คลาย โดยคณะรัฐมนตรีจะพิจารณากำหนดวันหยุดราชการชดเชยให้ในภายหลังในเวลาที่เหมาะสมต่อไป ซึ่งในครั้งนี้เป็นกำหนดยุติราชการชดเชยวันหยุดช่วงเทศกาลสงกรานต์ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๓ เป็นเวลา ๑ วัน

๔. การขยายระยะเวลาประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร

คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรออกไปอีก ๑ เดือน ตั้งแต่วันที่ ๑ - ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ตามที่สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ (สมช.) เสนอ

เรื่องเดิม เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓ นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร (คราวที่ ๒) ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๖๓ และสิ้นสุดในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๓ เพื่อขยายระยะเวลาการบังคับใช้อำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ในการแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด -๑๙ ที่เกิดขึ้นในประเทศ

การดำเนินการที่ผ่านมา เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติในฐานะสำนักงานประสานงานกลาง ศูนย์บริหารสถานการณ์โควิด - ๑๙ (ศบค.) ได้เชิญหัวหน้าศูนย์ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดฯ ในด้านต่าง ๆ ผู้แทนส่วนราชการและประชาคมข่าวกรองเข้าร่วมการประชุม โดยมีเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ เป็นประธาน เพื่อประเมินผลการปฏิบัติของส่วนราชการต่าง ๆ ภายใต้สถานการณ์ฉุกเฉิน และพิจารณากำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด - ๑๙ สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๑) ปัจจุบันสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด - ๑๙ ในภาพรวมทั่วโลกยังคงมีอยู่อย่างรุนแรงในหลายภูมิภาค และมีคนไทยจากต่างประเทศเดินทางกลับเข้ามาในราชอาณาจักรอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมาตรการผ่อนคลายเป็นประเทศในระยะเวลาที่ ๕ ที่จะมีการดำเนินการต่อไป ถือเป็นกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงต่อการแพร่ระบาดของโรค จึงมีความจำเป็นต้องมีอำนาจตามกฎหมายในการออกมาตรการ

กำกับดูแลโดยเจ้าหน้าที่รัฐอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง เพื่อดำเนินการเชิงรุกในการป้องกันและควบคุมมิให้มีการแพร่ระบาดของเชื้อโรคภายในประเทศในระลอกที่สอง

๒) ที่ประชุมได้ให้ข้อเท็จจริงถึงข้อจำกัดในการบังคับใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ เนื่องจากเป็นกฎหมายในลักษณะการแก้ไขและเยียวยาสถานการณ์ภายหลังเกิดการแพร่ระบาดของโรคในลักษณะตั้งรับ และมีข้อจำกัดของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานหลายประการ อาทิ ๑) การขาดอำนาจในการสั่งให้บุคคลเข้าสู่สถานกักตัวของรัฐ ๒) ข้อจำกัดเรื่องจำนวนของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่ไม่เพียงพอตามภารกิจ และ ๓) อำนาจการควบคุมโรคที่สามารถบังคับใช้ได้เฉพาะพื้นที่ที่เกิดเหตุ แต่ไม่ครอบคลุมในพื้นที่ข้างเคียงและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากเจตนารมณ์ของกฎหมายบัญญัติขึ้นเพื่อรับมือกับการแพร่ระบาดของโรคในระดับการระบาดทั่วไป (Epidemic) ในขณะที่การแก้ไขปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อโควิด - ๑๙ ถือเป็น การแพร่ระบาดของโรคในระดับการระบาดใหญ่ (Pandemic) ซึ่งการดำเนินการของประเทศไทยในปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องมีการเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อเชื้อโควิด - ๑๙ กลับมาแพร่ระบาดได้อีกครั้ง

๓) ที่ประชุมมีความเห็นสอดคล้องกันว่ายังมีความจำเป็นต้องบังคับใช้อำนาจ ตามพระราชกำหนดฯ ต่อไปเพื่อกำหนดมาตรการเชิงป้องกันในการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพ อาทิ ๑) การควบคุมการเดินทางเข้า - ออกราชอาณาจักรในทุกช่องทาง ๒) การจัดทำระบบติดตามตัว การกักตัว และการเฝ้าระวังบุคคลต้องสงสัย และ ๓) การกำหนดมาตรการควบคุมโรคที่สามารถบังคับใช้ได้ครอบคลุมในทุกกิจกรรม/กิจการที่เกี่ยวข้องและจะต้องมีระบบการบริหารจัดการวิกฤติการณ์ในลักษณะการรวมศูนย์ที่ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว เป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีการบูรณาการกำลังพลเรือน ตำรวจ และทหารเข้าร่วมปฏิบัติงานได้อย่างเพียงพอตามภารกิจอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับปัจจุบันได้มีการเปิดให้บริการสถานบันเทิง สถานที่แข่งกีฬา แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่อื่นๆ อีกทั้งยังมีวันหยุดราชการต่อเนื่องในหลายวัน ที่อาจส่งผลให้มีการเดินทางและการประกอบกิจกรรมที่มีการรวมกลุ่มของประชาชนอย่างหนาแน่นได้ จึงเป็นความเสียหายที่รัฐจะต้องมีการตรวจตราและเฝ้าระวังอย่างเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้เกิดการระบาดระลอกใหม่ดังเช่นที่เกิดขึ้นแล้วในหลายประเทศอีกด้วย

๔) ที่ประชุมยังมีข้อสังเกตเพิ่มเติมในประเด็นด้านเศรษฐกิจว่าการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ควบคู่ไปกับการผ่อนคลายมาตรการบังคับใช้กฎหมาย จะไม่ส่งผลกระทบต่อวิถีการดำเนินชีวิตในแบบปกติของประชาชนเกินกว่าเหตุและไม่ถือเป็นอุปสรรคในการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจของประเทศ แต่จะเป็นการป้องกันมิให้ประเทศต้องเผชิญข้อจำกัดและความเสียหายจากการแพร่ระบาดระลอกใหม่ที่ส่งผลให้รัฐบาลไม่มีทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาอีกต่อไป

๕) สมช. ได้นำผลการประชุมส่วนราชการที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเข้าพิจารณาในที่ประชุมคณะกรรมการศูนย์บริหารสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดต่อเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด - ๑๙) ครั้งที่ ๙/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งที่ประชุมได้ให้ความเห็นชอบผลการประชุม และมีมติให้นำเสนอที่ประชุมคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบการขยายระยะเวลาการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินในทุกเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักรต่อไป

๕. การกำหนดสินค้าและบริการควบคุมตามพระราชบัญญัติว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ

พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบการกำหนดสินค้าและบริการควบคุมปี ๒๕๖๓ จำนวน ๕๑ รายการ จำแนกเป็น ๔๖ สินค้า ๕ บริการ ตามมติคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ ตามที่กระทรวงพาณิชย์เสนอ โดยในคราวประชุมคณะกรรมการกลางว่าด้วยราคาสินค้าและบริการ ครั้งที่ ๕/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นประธานกรรมการได้พิจารณาทบทวนรายการสินค้าและบริการควบคุม ซึ่งจะสิ้นสุดการบังคับใช้ในวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมีมติเห็นชอบสรุปได้ ดังนี้

๑) การพิจารณา...

๑) การพิจารณาทบทวนสินค้าและบริการควบคุมปี ๒๕๖๓

๑.๑) คงรายการสินค้าและบริการควบคุม จำนวน ๕๐ รายการ จำแนกเป็น ๔๕ สินค้า ๕ บริการ โดยปรับรายละเอียดรายการสินค้าและบริการควบคุม จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

(๑) รถจักรยานยนต์ รถยนต์นั่ง รถยนต์บรรทุก ปรับเป็น “รถจักรยานยนต์รถยนต์บรรทุก” เนื่องจากรถยนต์นั่งเป็นสินค้าที่มีความหลากหลายขึ้นอยู่กับพฤติกรรมและไม่กระทบกับผู้บริโภคทั่วไป

(๒) บริการขนส่งสินค้าสำหรับธุรกิจออนไลน์ ปรับเป็น “บริการซื้อขายและหรือบริการขนส่งสินค้าสำหรับธุรกิจออนไลน์” เนื่องจากสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Covid-๑๙) ทำให้ประชาชนมีรูปแบบการดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่แตกต่างจากอดีต (New Normal) เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้ประกอบการและผู้บริโภคในยุคดิจิทัลที่นิยมใช้บริการการซื้อขายผ่านระบบออนไลน์มากขึ้นประกอบกับมีปัญหาการร้องเรียนผ่านสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนสิทธิเสรีภาพและการคุ้มครองผู้บริโภค และคณะกรรมการการพาณิชย์และทรัพย์สินทางปัญญา เกี่ยวกับความเดือดร้อนของผู้บริโภคในการซื้อขายผ่านระบบออนไลน์ และผู้บริโภคร้องเรียนเกี่ยวกับการให้ควบคุมราคาขนส่งของผู้ส่งอาหาร Delivery ผ่านศูนย์รับเรื่องร้องเรียนและแก้ไขปัญหาราคาสินค้า สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๑.๒) เพิ่มรายการสินค้าควบคุม ๑ รายการ คือ กากดีดีจีเอส เนื่องจากการนำเข้ากากดีดีจีเอสจากต่างประเทศมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งกากดีดีจีเอสเป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์ที่มีส่วนประกอบของคาร์โบไฮเดรตและโปรตีนที่สามารถนำมาปรับใช้ในสูตรอาหารสัตว์และทดแทนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์และวัตถุดิบอาหารสัตว์อื่นๆ ที่ผลิตในประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อด้านราคาที่เกษตรกรจะได้รับและเสถียรภาพของตลาดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ผลิตในประเทศ

๑.๓) ยกเลิกรายการสินค้าควบคุม จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

(๑) น้ำยาปรับผ้านุ่ม เนื่องจากเป็นสินค้าที่ไม่จำเป็นใช้ในทุกครัวเรือน และมีการแข่งขันสูง รวมทั้งเป็นสินค้าทางเลือกขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้บริโภค

(๒) บริการให้เช่าสถานที่เก็บสินค้า เนื่องจากปัจจุบันจำนวนสถานที่เก็บสินค้ามีมากกว่าความต้องการใช้บริการ (Over supply) มีการแข่งขันสูง จึงไม่กระทบต่อราคาค่าเช่าสถานที่เก็บสินค้า

๒) เห็นชอบสินค้าและบริการควบคุม ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๕๑ รายการ จำแนกเป็นสินค้า ๔๖ รายการ บริการ ๕ รายการ โดยแบ่งเป็น ๑๐ หมวดสินค้า และ ๑ หมวดบริการ ดังนี้

๒.๑) หมวดสินค้า ๑๐ หมวด

(๑) หมวดกระดาษและผลิตภัณฑ์ จำนวน ๒ รายการ คือ (๑) กระดาษทำลูกฟูก กระดาษเหนียว (๒) กระดาษพิมพ์และเขียน

(๒) หมวดบริภัณฑ์ขนส่ง จำนวน ๒ รายการ คือ (๓) ยางรถจักรยานยนต์ ยางรถยนต์ (๔) รถจักรยานยนต์ รถยนต์บรรทุก

(๓) หมวดปัจจัยทางการเกษตร จำนวน ๗ รายการ คือ (๕) เครื่องสูบน้ำ (๖) ปุ๋ย (๗) ยาป้องกันหรือกำจัดศัตรูพืชหรือโรคพืช (๘) รถเกี่ยวข้าว (๙) รถไถนา (๑๐) หัวอาหารสัตว์ อาหารสัตว์ (๑๑) กากดีดีจีเอส

(๔) หมวดผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม จำนวน ๒ รายการ คือ (๑๒) ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (๑๓) น้ำมันเชื้อเพลิง

(๕) หมวดยารักษาโรคและเวชภัณฑ์ จำนวน ๒ รายการ คือ (๑๔) ยารักษาโรค (๑๕) เวชภัณฑ์เกี่ยวกับการรักษาโรค

(๖) หมวดวัสดุก่อสร้าง จำนวน ๔ รายการ คือ (๑๖) ท่อพีวีซี (๑๗) ปูนซีเมนต์ (๑๘) สายไฟฟ้า (๑๙) เหล็กโครงสร้างรูปพรรณ เหล็กแผ่น เหล็กเส้น

(๗) หมวดสินค้า...

(๗) หมวดสินค้าเกษตรที่สำคัญ จำนวน ๘ รายการ คือ (๒๐) ข้าวเปลือก ข้าวสาร (๒๑) ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ (๒๒) ข้าวโพด (๒๓) ต้นพันธุ์ ท่อนพันธุ์ มันสำปะหลังและผลิตภัณฑ์ (๒๔) ผลปาล์มน้ำมัน (๒๕) มะพร้าวผลแก่ และผลิตภัณฑ์ (๒๖) ยางพารา ได้แก่ น้ำยางสด ยางก้อน เศษยาง น้ำยางข้น ยางแผ่น ยางแท่ง ยางเครพ

(๘) หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค จำนวน ๗ รายการ คือ (๒๗) กระดาษชำระ กระดาษเช็ดหน้า (๒๘) แชมพู (๒๙) ผงซักฟอก น้ำยาซักฟอก (๓๐) ผลิตภัณฑ์ล้างจาน (๓๑) ผ่าอนามัย (๓๒) ผ่าอ้อมสำเร็จรูปเด็กและผู้ใหญ่ (๓๓) สบู่ก้อน สบู่เหลว

(๙) หมวดอาหาร จำนวน ๑๒ รายการ คือ (๓๔) กระเทียม (๓๕) ไข่ไก่ (๓๖) ทุเรียน (๓๗) นมผง ผลิตภัณฑ์นมพร้อมบริโภคชนิดเหลว ไม่รวมถึงนมเปรี้ยว (๓๘) น้ำมัน และไขมันที่ได้จากพืชหรือสัตว์ทั้งที่บริโภคได้หรือไม่ได้ (๓๙) แป้งสาลี (๔๐) มังคุด (๔๑) ลำไย (๔๒) สุกกร เนื้อสุกกร (๔๓) หอมหัวใหญ่ (๔๔) อาหารกึ่งสำเร็จรูปบรรจุภาชนะฉีก (๔๕) อาหารในภาชนะบรรจุที่ปิดสนิท

(๑๐) หมวดอื่น ๆ จำนวน ๑ รายการ คือ (๔๖) เครื่องแบบนักเรียน

๒.๒) หมวดบริการ ๑ หมวด จำนวน ๕ รายการ คือ (๔๗) การให้สิทธิในการเผยแพร่งานลิขสิทธิ์เพลงเพื่อการค้า (๔๘) บริการซื้อขาย และหรือบริการขนส่งสินค้าสำหรับธุรกิจออนไลน์ (๔๙) บริการทางการแพทย์ (๕๐) บริการรักษาพยาบาล บริการทางการแพทย์ และบริการอื่นของสถานพยาบาลเกี่ยวกับการรักษาโรค (๕๑) บริการรับชำระเงิน ณ จุดบริการ

๖. รายงานผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้ง (Work From Home) และการเหลื่อมเวลาในการทำงานในสถานที่ตั้งของส่วนราชการ รายสัปดาห์ ครั้งที่ ๗

คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบรายงานผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้ง (Work From Home) และการเหลื่อมเวลาในการทำงานในสถานที่ตั้งของส่วนราชการ รายสัปดาห์ ครั้งที่ ๗ ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ โดยสรุปข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๓ ซึ่งได้รับข้อมูลจาก ๑๔๖ ส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ ๙๙ ของส่วนราชการทั้งหมด (๑๔๗ ส่วนราชการ) สรุปข้อมูลดังนี้

๑) การปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ (Work From Home)

๑.๑) ส่วนราชการร้อยละ ๘๔ (๑๒๓ ส่วนราชการ) มีการมอบหมายให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ และส่วนราชการร้อยละ ๓๘ (๕๕ ส่วนราชการ) กำหนดให้มีจำนวนข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งร้อยละ ๕๐ ขึ้นไป (ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมาซึ่งมี ๖๐ ส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ ๔๑) โดยในจำนวนนี้มีส่วนราชการร้อยละ ๑๔ (๒๑ ส่วนราชการ) มอบหมายให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกคนปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ (ลดลงจากสัปดาห์ที่ผ่านมาซึ่งมี ๒๓ ส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ ๑๖) ทั้งนี้ มีการมอบหมายให้ปฏิบัติงานที่บ้านในหลายรูปแบบ เช่น ปฏิบัติงานที่บ้านสลับกับการมาปฏิบัติงาน ณ สถานที่ตั้งของส่วนราชการวันเว้นวัน สัปดาห์ละ ๑ วัน สัปดาห์ละ ๒ วัน สัปดาห์เว้นสัปดาห์ เป็นต้น

๑.๒) ส่วนราชการร้อยละ ๑๖ (๒๓ ส่วนราชการ) มีการมอบหมายให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานทุกคนปฏิบัติงานในสถานที่ตั้งของส่วนราชการ (เพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมาซึ่งมี ๑๖ ส่วนราชการ คิดเป็นร้อยละ ๑๐)

๒) การเหลื่อมเวลาในการทำงานในสถานที่ตั้งของส่วนราชการ

๒.๑) ส่วนราชการกำหนดให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่เหลื่อมเวลาการปฏิบัติงานเมื่อจำเป็นต้องปฏิบัติงานในสถานที่ตั้งของส่วนราชการ โดยส่วนใหญ่ร้อยละ ๔๕ กำหนดการเหลื่อมเวลาการปฏิบัติงานเป็น ๓ ช่วงเวลา คือ เวลา ๗.๓๐ - ๑๕.๓๐ น. เวลา ๘.๓๐ - ๑๖.๓๐ น. และเวลา ๙.๓๐ - ๑๗.๓๐ น. ส่วนราชการร้อยละ ๑๒ (๑๗ ส่วนราชการ) กำหนดให้เหลื่อมเวลาการปฏิบัติงานมากกว่า ๓ ช่วงเวลา และส่วนราชการร้อยละ ๑๖ (๒๓ ส่วนราชการ) ไม่ได้กำหนดให้มีการเหลื่อมเวลาการปฏิบัติงาน

๒.๒) ส่วนราชการมอบหมายให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในสถานที่ตั้งตามวันเวลาปกติในบางลักษณะงาน โดยลักษณะงานส่วนใหญ่ คือ งานให้บริการประชาชน งานพิจารณา อนุมัติ/อนุญาต งานด้านการข่าวและประชาสัมพันธ์ งานสนับสนุน เช่น การเงิน ธุรการรับ - ส่งเอกสาร เป็นต้น

๓) แนวทาง...

๓) แนวทางการบริหารงานของส่วนราชการ

๓.๑) การกำกับดูแลและบริหารผลการปฏิบัติงาน ทุกส่วนราชการกำหนดให้มีระบบรายงานผลงานผ่านช่องทางต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่ร้อยละ ๕๗ ให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่รายงานความก้าวหน้าของงานทั้งรายวันและรายสัปดาห์ ผ่าน Application LINE ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และ Google Form

๓.๒) การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานส่วนราชการมีการนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สนับสนุนการปฏิบัติงานโดยส่วนใหญ่เลือกใช้ Application LINE ร้อยละ ๙๙ Application Zone ร้อยละ ๖๘ Microsoft Team ร้อยละ ๓๔ และ Cisco Webex ร้อยละ ๒๗ ตามลำดับ

๔. ข้อจำกัดของส่วนราชการ ในการมอบหมายข้าราชการและเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ ได้แก่ การขาดความพร้อมด้านอุปกรณ์ปฏิบัติงานและสัญญาณเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การขาดความพร้อมของเจ้าหน้าที่ในการใช้เทคโนโลยีในการปฏิบัติงาน ความไม่สะดวกในการติดต่อสื่อสารและการประสานงานในกรณีเร่งด่วน งานเกี่ยวกับเอกสารราชการที่ยังคงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติงานในสถานที่ตั้ง

๕) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานใน-นอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการ ได้แก่ การสนับสนุนอุปกรณ์การปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งและค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานที่บ้าน เช่น ค่าโทรศัพท์ ค่าบริการอินเทอร์เน็ต เป็นต้น และในอนาคตควรให้มีนโยบายการปฏิบัติงานนอกสถานที่ตั้งของส่วนราชการเพื่อลดปัญหาการจราจร มลพิษทางอากาศและลดค่าใช้จ่ายด้านสาธารณูปโภคของหน่วยงานรัฐ

ทั้งนี้ การพิจารณาอยู่ในอำนาจของ รอท.เศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์ ตามคำสั่งกรมปศุสัตว์ที่ ๑๓๘/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งทุกหน่วยงานทราบต่อไป

๑๓๘
๑ ก.ค. ๖๓

เศรษฐเกียรติ
๑ ก.ค. ๖๓

๑๓๖๓

(นายอวยชัย ชัยยุทธ)

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

ทราบดำเนินการตามเสนอ

(นายเศรษฐเกียรติ กระจ่างวงษ์)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมปศุสัตว์

- 2 ก.ค. 2563